

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 8 frt — kr.
Három hónapra 2 frt 50 kr.
Három hónapra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK:

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
kétzeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
Velünk összekötöttében levő hirdető-írdák, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen: hetenként egyszer,

—+—+ vasárnap reggel. +—+—

A hirdetések, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Előfizetési felhívás,

a „B A R S”

VI. évfolyamára.

Lapunk mai számával fejezi be pályafutásának ötödik évét.

Eddigi törekvésünk, előző számaink tartalma és iránya legyen biztosíték a jövőben. Ez alapon ajánljuk lapunkat a nagyközönség további szives jó indulatába.

Előfizetési feltételek:

Egész-évre 8 frt — kr.
Fél-évre 2 frt 50 kr.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

Értesítés.

Léva város polgáraink több rendbeli panasza folytán tudomásomra jutott, miszerint az iskolás fiúk is iparos tanoncok már az előbbi években és szokásban volt s a városi polgárságnak a legnagyobb kellemetlenséget okozó-gummi puskákat újjól használatba vették.

Ezen káros játék üzemét csakis annak tulajdoníthatom, hogy egyrészt a t. szülők és iparosok, talán nem fordítanak kellő gondot arra nézve, hogy e játéktól gyermekeiket, illetve tanoncaikat eltiltsák, másrészt pedig a tapasztalat szerint az egyes kereskedő urak minden írás nélkül szolgáltatják ki az e játéknál főszerepet játszó sörétet.

Hogy tehát e részbeni kötelességemnek eleget tessek s a város lakóit a sok zaklattatás, nem különben kellemetlenségétől megóvjam: felhívom tehát a t. szülők — iparosok, — s egyáltalában az érdekelteket, miszerint oda hassanak, hogy a gyermekek — illetve a tanoncok körében e káros játékszer a lehető legnagyobb szigorral eltiltsák, mert csak is az ő segítségük igénybe vétele mellett leszek képes ebbeli elhatározásomnak megfelelni.

A t. kereskedő urakat pedig figyelmeztetem ezúttal, hogy az oly gyermek, avagy iparos tanonecnek, ki szülei — illetve gazdájától saját kezűleg irt meghatalmazást előmutatni nem bír: sörétet semmi szín alatt se szállíttassanak ki, mert ellen esetben reájuk a törvény egész szigora fogna alkalmaztatni.

Léva, 1885. december hó 24.

Kónya József
rendőrkapitány.

TÁRCZA.

Kolozsvár karácsoni krisztkindlije
1852-ben.

1851-től 1854 — 55-ig a kis káplár volna legnagyobb úr régi Kolozsvár városában. — Félt és rettegett tőle az egész lakosság. Még Urban ezredes sem keltett maga iránt akkora rémületet, pedig Urban teljhatalmú úr, élet-halál ura volt. Azt akasztatta fel, a kit neki tetszett, azt csukatta be a kinek az areza iránt ellenszenvet érzett. Azt az asszonyt vesszőztette meg, a kinek a férjét és családját legjobban megakarta gyalázní. — Szeszélye törvény volt; jó kedve életet, szabadságot adott, rossz éjszakája és haragja börtönt, akasztófát, és mégsem félt és iszonyodott tőle a város oly mértékben, mint attól az oláh zandár-káplártól, a kit törpe és alacsony termetéért mindenki csak kis káplárnak nevezett. — Volt ugyan más neve is bizonyára — gondolom Kovácsin, vagy Floresin — de azt csak kevesen tudták s még azok is csak kis káplárnak neveztek, mert e néven tette magát félelem és gyűlölet tárgyává. Mert kém, feladó, végrehajtó, zsaroló és bakó volt egy személyben. Ő volt Urban ezredes besugója, kéme s legbizalmasabb és legmeghittebb embere. — Mind a ketten oláhok voltak, engesztelhetlen, égő gyűlölettel eltelve nemzetünk iránt s korlát nélküli teljhatalommal zsarnokoskodtak a város és környéke felett. — Deák Ferencz fátyla nem törölhetette le, de ne is törölje

Léva, 1885. decz. 27-én.

Öt év küzdelmeit éltük át e lap születése óta.

Nem sok az idő végtelenében, de elég arra, hogy a társadalom által részelt nekünk jutott munkakörben constálhassuk, miszerint a „Bars“ életre-hívására nem egy pillanat heve gyulasztott bennünket, hanem azon határozott meggyőződés vezérelt, miként Barsvármegye kulturális fejlődésének, előbbvitelének érdekében egy organumot teremteni, egy lapot fentartani szükséges.

Öt évig tartó szakadatlan munkálkodással támogattam e törekvésemet.

Nem vezérelt, nem vezérelhetett anyagi érdek e lap fentartásában, hisz a tapasztalat évről-évre igazolta, hogy a lap összes jövedelmét a technikai előállítás s a tetemes bélyegadó emésztí fel.

Egyéni mellékérdek sem képezte rugóját cselekvésemnek. Mert köztudomású dolog, hogy a hírlapírás, bármely szerény körről legyen is szó, azal jár, hogy egyesek tulkapásait, gyengeségeit megróván, ellenségeinknek számát napról-napra szaporítja; a legesékélyebb sérelmet sem szoktuk feledni, annálkevésbbé azt megbocsájtani. A hírlapírói állás teljesen exponált. Mert míg a magán ember elmondja véleményét egyes dolgokban, rendszerint szűkebb körben s ha véleménye, vagy érdeke változott, véleményét is módosítja, változtatja; végre a szó csak szó marad, elmosódik és elfeledtetik; de a hírlapírónak feszített éberséggel minden dologban el kell mondani vé-

leményét; nem térhet ki a különben kényes kérdések elől; személyek, pártok, hivatalok mind ott állanak előtte, lapja hasábjain bonczolgtatják ezek eljárásait, tévedéseiket meg kell rónia, hibájukat szemükre vetni és mindezt kell tenni nyiltan, visszavonhatlanul és maradandólag.

De igen is tápot nyert munkakedvem néhány nemesen gondolkodó s a közélet terén önzetlenül küzdő férfiú kimagasló példáján; ezeknek lelkes támogatása kölesönözött erőt, hogy a kitűzött zászlót, mint munkatársaim és olvasó közönségem erkölcsi s szellemi fenségének szinbulumát mai napig lobogtassam.

Örömmel küzdöttem e lobogó alatt a komoly munkaedzett férfiak táborában, de nem restellem bevallani, hogy e munka fáradalma után — eróm, egészségem érdekében — nyugalomra vágyom.

En azon meggyőződésben élek, hogy öt évi szerény, de teljes jóakarattal párosult munkásságom után pirulás nélkül válhatnék meg a „Bars“ szerkesztésétől.

Szivesen nyitok tehát tért megyém s városom érdekében egy hívatott férfunak, ki garanciát nyujt arra: hogy e zászlót férfiasan védi tovább, hogy e lap irányát és célját soha, egy pillanatra sem téveszti szem elől.

Sőt társadalmi életünk fellendülésére nézve határozottan előnyösnek vélem, hogy az V-évi ciklus elteltével új erő lépjön sorompóba, ki meggyénk és városunk viszonyainak kellő ismerete mellett — a közjó érdekében — e téren nemes ambícióval,

pezsgő erőben üdvösebb szolgálatot tehet.

Azon reményben élek, hogy e lapok szerkesztésében — melyhez életem utolsó pillanatáig, mint szülő gyermekéhez gyöngéd szeretettel vonzódom s azt támogatni jövőben is a legszorosabb kötelességemnek ismerem — rövid idő alatt felvált egy hívatott erő.

Addig is híve maradok e zászlónak és kötelességemnek ismerem azt szeretett megyém s városom szolgálátára kibontva védeni és a közügy s polgártársaim üdvének előmozdításában diadalra juttatni!

Salus publica suprema lex esto!!

Holló Sándor.

Az izraelita anyakönyvek.

A magyar és erdélyi izraeliták egyetemes gyűlése 1868. évben szabályzatokat alkotott s határozatokat hozott ezen hitfelekezeti szervezés tárgyában, melyek legfelsőbb szentesítéssel is ellátottak s melyek között az anyakönyvek vezetésére is foglaltatnak rendelkezések.

Ezek szerint az anyakönyvvezetés hitközségi intézménynek lévén tekintendő, minden hitközség kötelességévé tétetik kötelességüknek gondoskodni arról, hogy a születési, esketési s házassági anyakönyvek bizonyos megalapított mintázatok szerint vezettetessenek.

Azonban ezen intézkedés későbbben az országgyűlés egy distingvált engedékeny határozatával a szabad elfogadás tárgyául jelentetvén ki, hatályát veszti s oly disszulucziót hozott

volt! — Az egész várost adófizetőjévé tette, mert ezen rendőr hatalommal szemben mindenkinek volt valami gyöngéje, valami rettegni, félni valója, a melynek ezimén nem volt bátorsága a zsarolásnak ellent állani. — Az anyák, kiknek honvédfiúk volt, a nők, kik férjeikért rettegtek, a ház ura, ki tudta, hogy fegyver, vagy Kossuth bankó van elrejtve házában. E mellett az egész város lakossága oly odadással csüngött az önvédelmi harez alatt a nemzet ügyén, hogy talán egyetlen ember sem volt a városban, a ki többé-kevésbé ne érezhette volna magát kompromittálnak az önkényuralommal szemben. Vagy honvéd, vagy nemzetőr, vagy népfelkelő volt minden ember; vagy képviselő, vagy közigazgatási hivatalnok, vagy iparos, a ki az államnak dolgozott vagy szállító. S mindez főbb tényező bűn volt akkor!

Egy szegény asszonyt — és pedig a jobb családokból valót azért vesszőztetett meg Urban, mert Szeben bevétele hírére a lengyel hős arczképét különösebben szép transparent keretében helyezte el kivilágított ablakában. — A kis káplár azon kezdte tevékenységét, hogy minden család, minden ház titkát kikémlelte. Azután felkereste, a család fejét vagy az asszonyt s titkos beszélgetésre kérve fel, mint jó barátot mutatta be magát, a ki nagy szerencsétlenségtől akarja őt jó tanácsaival és közbejárásaival megóvni s figyelmeszteni is erre vagy arra, mert ő is ember, neki is van szive, ha bár szolgálni kénytelen! Ő maga

ezen felekezeti belső ügyeibe, hogy az anyakönyvek vezetésében chaotikus állapotok állottak be úgy, hogy ezeket a helyes adminisztráció szempontjából, a rend felbomlása nélkül tovább tűrni nem lehetett.

Ép azért hazai kultusz-kormányunk kénytelen volt erős kézzel megragadni a határt ismerni nem akaró adminisztracionális gyeplőket s intézkedni a kellő rend behozatalára. E végből az izraelita anyakönyvek vezetése tárgyában zsinórmértékül szolgáló szabályrendeletét adta ki, szigorúan meg hagyván s kötelezván az illetőket ép úgy, mint a felügyelő hatóságokat olyszerű eljárásra s cselekvésre, hogy az izraelita anyakönyvek már a jövő 1886. évi január kezdetétől a kiadott szabályrendelet értelmében s rendszerében vezetessenek.

Ehhez képest az anyakönyvi kerületek az országban kikerekítettén, ezeknek száma négyszáz hatvanötben alapított meg. Megyénkre hat kerület esik: u. m. Léva, Verebely, Bars-Szent-Kereszt, Oszlány, Ar.-Maróth és Kőrmöczbánya; ezen megnevezett helyek egyúttal a kerületek székhelyei is.

Az anyakönyvi kerületeknek meg hagyatott, miszerint a folyó december hónapban egy közgyűlésre összejövén, abban a kellő kvalifikációval bíró anyakönyvvezető beállításáról, annak fizetése s illetményeiről gondoskodjanak aként, hogy ezek a kerületben lévő izraeliták között az államadó alapján vetessenek s annak idejében szedessenek be.

A lévai kerület, melyhez az egész lévai járás tartozik e folyó hó 21-én tartotta e tárgyban gyűlést és igyekezett a kormány által kiadott szabályrendelet szerint az anyakönyv vezetését berendezni, megválasztván anyakönyvvezetőül a lévai főrabbit.

A gyűlésben emelkedtek hangok, melyek az anyakönyvkerület megalakítására vonatkozó azon észrevételeket tartalmazták, hogy mivel több felekezeti árnyalat fordul elő ezen kerületben, az anyakönyveket együttesen és egy helyen vezetni a lelkiismeret szabadságának sértése nélkül nem lehet s e szerint ahhoz nem is járulhatnak, azaz, minthogy orthodoxok és neologok s status quo ante hitközségek léteznek, ezeket egy kalap alá vonni az anyakönyvekre nézve a szabad vallás gyakorlattal ellenkezik. Ezen okoknál fogva

az illetők a gyűlés helyéről el is távoztak: mindazáltal a gyűlés — melyben a hatóság részéről is volt egy küldött — ez által nem engedte magát teendőiben megzavartatni, a munkát a szabályrendelet értelmében be is fejezte.

És ez rendén is van így, mert távol attól, hogy kedvünk kerekednék bármily dogmatikus kérdésekbe boesátkozni, szükségesnek látjuk ki mondani, hogy az anyakönyvek vezetése, nemcsak az illető hitfelekezetet, hanem — és pedig mondhatjuk nagyobb mértékben az államot is érdekli, nem lehet tehát közömbös erre nézve az, hogy az anyakönyvek miként vezetettek, nem lehet azt csupán a hitközség, kedvére és tetszésére bízni, a mi állami érdekkel involvál, azt ennek rendelkezhetése nélkül elintézni nem lehet.

Hogy nem lehet, mutatják és bizonyítják azon statusok intézkedései, hol a polgári házasság behozatván, az anyakönyvek is a polgári hatóságok által vezetettek.

Eszerint az anyakönyvek vezetése sem az orthodox, sem a neolog hitközségek kifogásaitól függővé nem tétethetvén, a kerületi gyűlés a leg helyesebben cselekedett, midőn az anyakönyvek vezetésére nézve a miniszteri rendelet értelmében járt el és megtette a szükséges intézkedéseket, hogy 1886. évi januártól kezdve a lévai kerületre nézve az anyakönyvek Léva n a törvényszabta módon vezetessenek.

A párviadalról.

(Folytatás.)

A gyöngye utódoknak ezen lazult erkölcsi érzülete — fájdalom — ijesztő árnyokban növekedve reánk nehezült.

A párba, mint társadalmi fekélyragódik a nemzetek testén s a XIX-ik századnak rovására ritkítja sorainkat, szedi áldozatait.

A gögös világnézet e számalomra méltó kinövéséről, az emberi méltóságot oly mélyen sértő felfogásról, a párba kvalifikációjáról o hajtók egyet mást elmondani.

„Egy mérész, egy minden alapot nélkülöző elvet állít fel a mai kor párba eszméje, hogy t. i. mindenki jogosult és illetékes saját ügyének bírása

kacsintottak egymásnak a szemébe, mert szólni s a dologról beszélni nagyon veszedelmes lett volna. De azért mindenki tudta, hogy mit jelent ez a kacsintás! úgy örült neki mindenki, hogy egy napra felderült a szomorú város.

Ez volt Kolozsvár krisztkindlje 1552-ben, ez az olvasatban huszonöt. — És a legkomikusabb az volt a dologban, hogy a kis káplár úgy viselte magát, mintha semmi nem történt volna. Hallgatott mint a nyúl, nem panaszkolt és nem fürkészte a dolgot! viselte békében a mit kapott! — Hogy mi lett később belőle, azt biztosan senki sem tudja. — A legenda azt regéli, hogy mikor már jól tele szíva magát Kolozsvárt oda hagyta, rablók támadták meg s elszedték tőle az összezsarolt pénzt, a mely 40—50 ezer forintra rúgott. Azt is beszélik, hogy e feletti kétségbeesésében még aznap felkötötte magát. — Meglehet, mert azóta nem látta többé senki!

Balázs Sándor.

Karácson éjjelén.

— 1885. —

A bűn pihen e szent éjszakában,
Mint egy fáradt, kimerült haramja.
A hó lepte a tivornyák fészkeit
S szentek szobrát egyaránt bevonja.
Végsőt lobban víg családi körben
Kis fenyőnek ragyogó gyertyája
Végsőt lobban és kigyul helyette
Hő képzelmen, ez a tündér-fáklya!

Mint a lidércz, oly halvány sugára,
Multam sirja fénylepett egészen,
Szobám pedig feltámadt halottal
Benépesült kis temető lézen.
Atyám olyan sápadtan jó felém,
Pillantása oly merev s úgy éget,
Igy szól tompán: „Törj bátran előre,
Ne csüggyessz n a küzdés, az élet!”

lenni s ez által kívül helyezni magát a társadalom jogtörvényein. Már pedig tudjuk, hogy ha csak a legkisebb mérvben — jogi szempontból — tekintjük a konkrét eseteket: a saját ügyeinkben való bíraskodást, jobban mondva a szenvedett, vagy még bekövetkező sértések elláritását csak egyetlen esetben nézi el a jog t. i. az önvédelem esetében, ha az ellenünk irányuló támadás jogtalan és veszélyes s ekkor is csak oly eszközt s amyi erőt alkalmazhatunk, a mennyivel e veszély rólunk elhárítható.

Tehát ez esetben indokolhatnók, hogy a támadást erőszakkal verjük vissza.

De nem így a párba, hol az önvédelemre való jogosultságról — önként tevén ki magunkat veszélynek — lemondunk.

Ezen esetben a boszu hatalma alatt állunk, mely többé-kevésbé minden embert elvakít. Ügyünket igaztalan volta esetén is igaznak akarjuk feltüntetni, másokkal elismertetni. Ilyen lelki állapotban, ilyen körülmények között szó sem lehet arról, hogy illetékesek lennénk az ítélethozatalra, annál kevésbbé annak végrehajtására.

De nézzük magát a párba, vagy párviadalt, mely nem egyéb, mint „két személynek halált hozó, egyenlő fegyverekkel, rendszeren a sértett becsület helyreállítása céljából meghívott tanuk jelenlétében bizonyos meghatározott szabályok szerint vívott harcza.”

Kellene tehát hozzá két személy, halálhozó fegyverek, melyek egyenlők legyenek, tanuk, kik jelen legyenek s örködjenek a meghatározott szabályok megtartása felett s végre, hogy a megsértett becsület helyreállítása legyen a viadal célja. Azonban, ha tekintjük az egyes párba, jemekeket s azok lefolyását, látjuk, hogy ezt teljes tudományos meghatározásnak venni nem lehet, mely a párviadal minden kriteriumát magában foglalná. Különösen látjuk ezt, az ugynevezett és mindenek felett elítélendő amerikai párba, jeknél, hol sokszor nincs fegyver, hanem csak a sors dönt s ha van is fegyver, az nem egyenlő, például: csak az egyik pisztoly van megtöltve, csak egyik pohár, vagy labdaes mérgezett stb.

Vannak, kik a párviadalt másképp definiálják; azt mondják, hogy: „a párba nem egyéb, mint a két fél közötti szezződés, melynél fogva kölcsönösen megállapodnak ab-

Anyám esőket lehel homlokomra,
Mig szívemen édes mámor száll át,
Halkan súgja: „El ne hervaszd fiam,
Ápold hűn a szeretet virágát!”
A barát szól: „Gúny mérges nyílával
Szép álmaid büszül ne rebbentsd szét!”
S esd a leánya: „Oh felelj el ifju,
Szívünk közt van a nagy mindenség!”

Majd feleseng az éjféli harangszó,
Mint egy szívét-rázó panasz hangja,
Megrendülök, mint az elítelt, ki
Végórája kondulását hallja.
Ábrándjaim fényes alkotása
Összeomlott, ködbe veszett éden
S az a szent hang, mintha megsiratná
Alélt hitem, továszallt reményem!

Az a sok fény, báj, szeretet, jószág
Elenyészett, sír borult reája.
Maroknyi por — a mely felett jajgat
A vad orkán üvöltő danája.
S csupán te jössz, költészet nemtője,
Bívtós szavú, észrabló szyrónem;
E szent éjben véd-anyagalom te vagy,
Te vigasztalsz és te zokogsz vélem!

Romváry Károly.

Karácson estéjén.

— Az édes atya meséje. —

Szent Karácson estéje van!

A kis város mindenfelé kivan világítva.
Szent énekek égbe szálló zsolozsmájával
összeolvad a gyermekvilág örömszivaja.
Mutatják egymásnak: „nini, mi van a karácsonfán; nini, mit hozott nekem a kis Jézus!”

Erre az estére kihálnak a fogadók termei, üres lesz a kaszinó, mindenki haza siet, hogy a legboldogított estét családja körében tölthesse. Sőt, kit a sors a megélhetés godjaival messze ütött is haza jön, mert ezen az estén az ember otthon a legboldogabb.

ban, hogy egymás általi megületésüket, vagy megeseonkításukat jogos ténynek ismerik el, illetőleg erre egymást felhatalmazzák.”

Azonban ezen meghatározás és ebből kifolyó érvelés még gyengébb alapokon nyugszik: mert kétségtelen ugyan, hogy az ember, mint öntudatos, szabadakaratú rendelkező lény eredeti ös joggal, a személyiségi joggal bír, melyet épen azért nevezünk eredeti, vagy ösjognak, mert mindenki bírja azt, bírja pedig születése pillanatától léte végéig a nélkül, hogy megszerzésére vagy megtartására valamit teenie kellene. — Ezen jogok között első az emberélethezi, továbbá testi és szellemi épséghezzi joga; de ezek mind oly jogok, melyek daczára annak, hogy léteznek, fennállanak, már fajuk közös természeténél t. i. a személyhez kötöttség és elidegeníthetlenségénél fogva jogügyletek tárgyát nem képezhetik. S mert nem vagyok jogosítva ösjogaimon tudadni — ha csak személyi voltomat megtagadni, elveszteni nem akarom s mivel azokat másra át nem ruházhatom: világos, hogy azok felett szezződést sem köthetek. Mert ha mi élünk, testi és szellemi épségünk, szabadságunk felett rendelkezhetnénk, — szóval ös jogainkról is lemondhatnánk, vagy azokat másra ruházhatnánk át: — akkor jogosult az öngyilkosság, a testesonkítás, leányvásár, rabszolga-kereskedés is; miket a józanul s higgadtan gondolkodó elvet s bizonyára kárholoztat.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

— Lapunk mai számával befejezven év-folyamunkat, előfizetést nyitunk lapunk jövővi VI-ik évfolyamára. Az előfizetések megkönnyítése céljából postautalványt mellékelünk a vidékre, mai számunkhoz. Helybeli előfizetőinket pedig a lapkihordó utján fogjuk felkérni az előfizetések eszközésére. Tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy előfizetéseik megújítása iránt mielőbb intézkedni sziveskedjenek: nehogy a lap szétkülésében akadályok merüljenek fel.

— A Csatta-Lévai vasutvonal kiépítése tárgyában Léva város közönsége részéről megajánlott huszonötezer forintnak részletben lefizetését és az ehhez kötött feltételeket, nevezetesen, hogy a szükséges terrenum a megye által expropriáltassék: az Osztrák-

Kinek nincs családja, az nem tudja mi a Karácson!

Szent Karácson estéje van!

A kis Dezső, az ő hite szerint már nagy fiu, oda vonult a lámpa mellé, átható figyelemmel olvassa azt a verses könyvet, mit épen most kapott. A kis Gyuri, ki még csak huszár kapitány, erősen vezényel, tanulja a hat vágást azzal az ujdunatos újpléh karddal, melyet neki a kis Jézus küldött. De az Irénkéről sem feledkezett ám meg. Neki meg küldött a Jézuska egy nagy fodros hajba babát. Nagyon csudálatos baba, egyszerre tud sírni is, meg nevetni is!

Midőn mindannyian megvizsgálták a kis Jézus ajándékait, Gyuri meg az Irénke összesűgtak: kérjük meg a papát, meséljen nekünk valamit, olyan szépet, mint máskor is szokott!

Meg is tették! Dezső lett a szónok, mert ő gimnazista, tehát okos is. Melléje álltak, jobbról az Irénke, balról a kis Gyuri kardosan, mint valami megyei küldött s a jó apa engedve a közóhajtásnak, a következő történetet beszélte el:

* * *

Szent Karácson estéje volt!

Hideg volt akkor nagyon. A fák kergetei esikorogtak. A föld hóval volt borítva a vékony fellegeket áttörte a holdvilág. Csipős északi szél sivitott végig a kivilágitott város felett.

Egy kis nádfedelű hajlékban is égett az olajos mécs, jaj de nagyon szomorúan! Ott a karácsoni öröm helyett szívet rázó bánat ütötte fel tanyáját. — Egy fueska zokogott ott, leborulva a hideg ágyra. — A kályhát nem fütötték, a szoba üres volt. A kis olajos mécs nagyon halvány fényt vetett a pusztá falakra, nem birt megküz-

magyar államvasutttársaság igazgató tanácsa elfogadta; a pálya építését ennek folytán 1886-dik évben megkezdte s azt 1887-dik évben befejezi. — A többi érdekelteknek e részbeni hozzájárulását is kikötve: a vonal irányát a részvétel s hozzájárulásnak megfelelő mérvében vezetend.

Ekként előrehaladt vasuttyúink végmegoldására nézve, mint értesülünk, az érdekeltek községekkel is megkezdődtek már a tárgyalások az iránt: hogy mily arányban járulnak egyes községek a még kívánt 50,000 forint fedezéséhez. — Meg van könnyítve e községek helyzete az által, hogy a hozzájárulást 50—200 irtos évi részletekben 10 év alatt pótdó alapján eszközlhetik, sőt kavicsban, fuvarban is leróhatják ajánlataikat. — Nem tesszük fel a kiváló értelmességükről nevezetes garanyvölgyi községek egyikéről sem, hogy ezer örömmel ne hoznak meg e esekély áldozatot a vasut létesítéséhez, mely pár évi fennállása alatt tetemesen kárpótolni fogja a termelő közönséget.

Bellan Mihály Barsvármegyének fő-számvevője, — a megyei rendszer egyik oszlop tagja, ki államtisztviselői állását az alkotmányos kormányzat életbelépte után oda hagyván, szeretett megyéjének szentelte munkacerejét. — Léván, hova szerettei körébe nyugodni tért f. hó 20-án életének 73-ik évében elhunyt. A klasszikus műveltségű férfi, hivatalának szakértelemmel párosult lelkiismeretes betöltése mellett nem csak páratlan emberbarát s a legjobb család-anya volt, hanem kutató szellemével megyénk levéltárának buvárlása által nagy történeztünk Botka Tivadarnak segítségül szolgálván, megyénk monographiájának megírása körül elévülhetlen érdemeket szerzett. — Szerény, barátságos modora és jelmeze a közbeesülést és tiszteletet vívta ki. Ravatala mellett ezer ajk sobajt fel: Áldott legyen emlékezte! — A családi gyász-jelentés így szól: „Bellan Adolf és neje Báthy Heinrich Mária, valamint Bellan Adrienne fájdalommal szívvel tudatják, felejtethetetlen atya, ipja és nagyatyjának Bellan Mihály volt barsmegyei főszámvevőnek élte 73-ik évében történt elhunytát. A boldogult hült tetemei december 21-én d. u. 4 órakor fog a helybeli róm. kath. sírkerbe örök nyugalomra helyeztetni. — Az engesztelő szent mise áldozat decz. 22-én fog az Urnak bemutatni. — Léva, 1885. deczember 20. Áldás poraira!“

A lévai szegények könyvi is letöröltettek legalább a Megváltó születésének ürmünnepe; e czélből küldött a Lévai Takarékpénztár 37 frtot, L. Gy. 50 frtot és a Lévai uradalom 7 meter tűzi fát a városi rendőrkapitányi hivatalhoz. A kegyes adományok elismerése nem szorul köszönő szavakra, a jótétemény gyakorlásában leli boldogító jutalmát.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Schöller lovagnak a lévai új gimnázium-épület telkének ingyenes átengedését köszönetet nyilvánítt. Wiedermann Károly, pozsonykerületi főgazgató

pedig a miniszter nevében mondott köszönetet Leidenfrost Lászlónak és Mácsai Lukács kir. tanácsosnak a főgimnázium létesítése körül szerzett érdemeikért.

Az aranyos-maróthi kaszinó az állami leányiskola szegény növendékei részére a műkedvelői előadások tiszta jövedelméből 50 frtot küldött az iskola gondnokságához. — E segélyben f. hó 23-án harmincegy szegény sorsu gyermek részesült. Megható jelenet volt az ártatlan piczinyek örömet látni, midőn az átvett ruhadarabot könyvtelt szemmel szoriták kebelükhöz. E szegény gyermekek öröme s a jó szülők hálája legfényesebb elismerés a műkedvelők nemes fáradozásáért.

Karácsoni ünnepély. — Léván a paulai sz. Vinczéről nevezett igralmas nővérek e hó 23-án d. e. és d. u. tartott karácsoni ünnepély által őszinte örömet okoztak a jó szülőknek és feledhetlen napot szereztek a kedves gyermekeknek. — Dél-előtt az ovodások ünnepélye volt megtartva. A rögtönzött és izléssel párosult kis szinpacon a piczinyek összhangzó dalaik, versecskéik, melyekkel példányképüket a „kis Jézuskát“ dicsőítették, a felnőtt hallgatókra sem tévesztették el hatásukat. Délután a serdülő leánykák hozták emlékeztünkbe első darabjukkal a karácsoni napok jelentőségét. Második darabjukban a „Méregpohár“ című vígjátékban pedig ügyes előadásuk által, szellemes eszeveségükkel teljes elismerést vívtak ki. A magnesiafény által megvilágított ártatlan szende arczok, — a diszes megfelelő öltözetek, — a jól betanult és előadott szerepek s az ügyes, tiszta solo-duett- és karénekek, mindez méltán kivívta egy rendezők, mint a szereplők részére a méltó elismerést. — Köszönet a szülők, köszönet a gyermekek, köszönet a jelen voltak részéről a fáradhatlan nővéreknek! — B.

A kegyes-tanítórendnek 1885/6-ik évi névtára szerint a hazafias rendnek jelenleg 240 áldozat, köztük 11 aranymisé s — 72 növendék és 20 újoncznövendék, — összesen 332 tagja van. A rend hazánkban 24 házat bir. A lefolyt tanévben 7189 tanítványa volt, 150-nél több, mint az előző évben. 1881. év november havától 1885. évi novemberig elhalt 10 tag.

A korcsolya-egylet Léván megalakult. Mint értesülünk elnökké: Dr. Brach Ferencz, igazgatóvá: Pazar Károly, aligazgatóvá: Makay Sándor, jegyzővé: Farkas Orbán, pénztárnokká: Kern Vilmos, gondnokká: Dr. Balbach Béla, választott. — A választmány 16 tagból áll, melynek tagjai: Huberth Vilmosné, Merkader Alajosné, Leidenfrost Paula, Sembery Erzsike, Pólya Irén urhölgyek és a férfi — jég sport-közönség köréből 11 tag. — A pálya ünnepélyes megnyitása ma, vasárnap d. u. 3 órakor zene mellett történik. — Tagok ajánlatai elfogadtatnak a pályán is, vagy Kern Vilmos pénztárnoknál.

Subali József, nyugalmazott kir. adókvatálnok f. hó 22-én életének 62-ik évében elhunyt.

A kaszinó e hó 20-án tartá évi rendes közgyűlést, mely alkalommal a tisztújítás a következőleg ejtetett meg: elnök: Dr. Brach Ferencz, igazgató Lakner László, aligazgató Toóth Zsigmond, jegyző és könyvtárnok Jaross Ferencz; péztárnok Novothni Imre, gondnok Svarba József, ügyész Csekey Vilmos. Választmányi tagok: Belcsák László, Csekey Flóris, Gyenes József, Holló Sándor, Huberth Vilmos, Dr. Karafiáth Mária, Konkoly Sándor, Levatic Gusztáv, Levatic Márton, Mácsai Lukács, Dr. Medveczky Károly, Medveczky Sándor, Nemecek Gyula, Dr. Pólya József, Szabady Gyula, Szabó Lajos, Schwarcz György és Szakmáry Endre. — Számvizsgáló és leltári bizottsági tagok: Dr. Klein Jakab, Medveczky Sándor és Szakmáry Endre. — Miután Novothni Imre a pénztárnoki állásról lemondott, a választmány e hó 22-én tartott ülésén ez állást Dr. Halassy Kálmán által töltötte be.

Huber Károly, az orsz. dalárszövet-ség karnagya, az orsz. zeneakadémia és a nemzeti zenede tanára, ki mint zeneszerző és előadó művész is évtizedeken át nagy sikerrel működött közre a nemzeti zenének fejlesztésén s kinek szép férfi-négyeseiben közönségünk is oly sokszor gyönyörködött, e hó 21-én szívzselhűdés következtében meghalt Budapesten, 57 éves korában.

Adomány. Litassy Nándorné a lévai árvaház karácsonfájára 50 krt küldött szerkesztőségünkhöz. Az árvák nevében mondunk köszönetet a kegyes adományért.

Rövid hírek. — **Kolozsvár** város legutóbbi közgyűlésében jelentették be a köz-oktatási miniszter amaz elhatározását, hogy Mátyás király szülőházát restauráltatni fogja. — **Doktor kisasszony.** Ferné Mária kisasszonyt, a ki végzett orvos, Margit olasz királyné saját orvosává nevezte ki.

Uj csillagkeresztes hölgy. Erzsébet királyné — mint értesülünk — folyó hó 9-én kelt legfelsőbb elhatározásával Pongrácz Emil bárónét született Szent-Iványi Etelka urnót csillagkeresztes hölgyggyé nevezte ki.

A mór kívánsága. Liverpoolban felakasztották Thomas Georg szerezest, mert felelőtlenségét feltételekességéből megölt. Utolsó kívánsága az volt, hogy tekintettel a hideg időre, téli kabátban akasszák fel. Megtették a kedvéért. — **Drága ajándék.** A trónörökösár leánykaja, Erzsébet főhercegnő karácsonfájára egy bécsi mechanikus olyan bálszermet készített, a melyben a babák tánczoltak s egy baba zongorán zenedarabokat játszik. A gépezeten két esztendeig dolgozott a német. — **A párisi Pontneuf-híd**, melyet elpusztithatatlannak tartottak felerészben a Szajnába dőlt. A híd a párisiak büszkesége volt. — **Kemény tél.** A tél Olaszországban, kivált Velenczében az idén példátlan szigorúsággal köszöntött be, és napról-napra fokozódik. Nagyobb havazás is volt, mi Olaszországban ritkaságok közé tartozik. A hó több óra hosszat maradt az utcákon. A fagy a narancsültetekben is nagy kárt okozott. — **Kemenzében** fagyott meg egy Ocsenás István nevű ember a napokban Schmeezen. A sze-

gény ép a hideg elől menekült egy rovnyai ismerősének kemenczéjébe, a hol másnapra, mikor a gazdasszony kenyérsütéshez készült megfagyva találta őt. — **Iszonyu robbanás** történt Szibériában. Az aranybányák részére készletben tartott dinamit felrobbant, körülbelül ezer embert ölt meg.

APRÓSÁGOK.

— Rovatvezető: Zuhany. —

Időszámítás. — Akkor történt az, édes anygom, mikor a petroleumos lámpát utánam dobtad. — Nem, mert bizonyosan tudom, hogy azon a napon a moderateur-lámpás forgott a szőnyegen.

A böles inas. Ur: „János, ma vendégeink érkeznek, e ternet fűtsd be!“ — Szolga: „Hány személyre?“

Nem remélt hatás. — No várj, te hazontalan gyerek, majd megtanítalak máskor vigyázni. A szép mosdótál! — Kérlek kedves mama, ne verj meg — inkább soha sem fogok többé mosakodni.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet nyilváníttás.

I.

Alulírott, gyászoló családommal egyetemben, a legmelyebb köszönetemet nyilvánítom mindazoknak, kik szeretett atyám elhunytá alkalmából mélyen érzett fájdalmamat szíves részvétükkel enyhíteni kegyeskedtek.

Léva, 1885. decz. 25.

Bellan Adolf

— kir. telekkönyvvezető.

II.

Egy névtelen kegyes adakozó 4 frtot küldött a „Stefánia-árvaház“ javára azon ohajtással, hogy 1 frt a legszorgalmasabb és legjobb magaviseletű árvának jutalomként adassék ki.

Tek. Tónya József rendőrkapitány utól is 3 frt 80 krt vettünk a „Stefánia-árvaház“ javára, mint Sztrapka J., Hlava J., Mlinka Gy. závodai lakosoknak 1—1 frt bírságolásból és „Egy névtelenek“ 80 kr. szíves adományából befolyt összeget. — Hálas köszönet!

Léva, 1885. decz. 25.

„Stefánia-árvaház“ bizottsága.

III.

A lévai „Stefánia-árvaház“ növendékei karácson-ünnepéhez adakoztak: Giggli Béla trieszti zenetanár egy kosár déli gyümölcsöt, Tóth Zsigmondné hus, Missik Gyuláné ezukorkákat, Farkas Orbánné mézes babot, Schleifer Arminné gyümölcsöt és kalácsot, Cservik Jánosné gyümölcsöt. — Az árvák nevében fogadják hálas köszönetünket a kegyes adakozók.

Léván, 1885. decz. 26.

Az árvaház gondnoksága.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Legújnyosabb szépirodalmi füzér vállalatunk kétségkívül a „**Mulattató Zsebkönyvtár**“, melyből oldid harmincz tízenkétkéjzados füzert jelent meg. A választékos s változatos tartalmú füzetek első rangú írónktól származnak. A vonzó regények és elbeszélések szerzői közt Balázs Sándor, Lantka Gusztáv, Szokoly Viktor, Szabó Endre, Bartalus István, Mátray Ernő, Hevesi József, Csepreghy Ferencz stb. nevével találkozunk. Az európai írók közül Dickens, Sardou, Szerville Eckstein, Zschollek stb. műveiből jelentek meg kitünő fordítások. A magyar irodalmi régiségekből a régi jó gróf Cvadányi híres „Rontó Pál“-ja s a háromszáz esztendőse „Sálamon és Markalí“ tréfiás történetje szintén a „Mulattató Zsebkönyvtár“-ban látott újabb világot. A csinon kiállított füzetek ára egyenkint 12 kr. Harmincz füzet három forint. Egy szép kis olvasó könyvtárt ajánlunk, midőn a „Mulattató Zsebkönyvtár“ valóban jutányos és becses füzeteit karácsoni vagy újesztendői emlékkül olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk. Megrendelhetők a kiadónál, Bazárovis G. Esztergomban valamint minden könyvkereskedésben is kaphatók.

Az Országos Gazd. Egylet kiadásában és Villási Pál szerkesztése mellett, havonként egyszer két ivny szöveggel és egy díszes színes képpel megjelenő „Gyümölcsészeti és Konyhakészítési füzetek a jövő új évtől kezdve 6-ik évfolyamban, még az eddigimel is díszesebb kiállítással, továbbra is megjelenve, midőn azok előfizetésre a gyümölcsstermelés iránt érdeklődő közönséget figyelmesztetni bítorokunk, egyttal meggyejezzük: hogy ezen füzetek megrendelését és olvasását Gróf Széchenyi Pál fölmívelési miniszter O. Excelja folyó év febr. havában kelt körözlényével, mint helyesen szerkesztett szaklapot, mindenkinek a lemelegben ajánlja és hogy az azokért járó évi 4 frt. előfizetési díj Villási Pálhoz küldendő Keszthelyre Zalamegyébe.

Szerkesztői-üzenetek.

Coriolán. — Mindkét küldemény meg érkezett idejében. A leveleket is megkaptuk. — köszönet és szíves üdvözlés!

Halmi. — Levelét vettük. Talán jövőre. V. L-nak. Szíves megemlékezéséért fogadjon a legbensőbb köszönetemet!

Lévai piaci-árak.

Rovatvezető: Kónya József, városkapitány.

Buza: m.-mázánkint 6 frt 70 kr — 7 frt — kr. Kétszeres 5 frt — kr — 5 frt 20 kr. Rozs: 5 frt 80 kr — 6 frt — kr. Arpa: 6 frt 20 kr 6 frt 60 kr. Zab: 5 frt 80 kr — 6 frt 10 kr. Kukoricza: 4 frt 60 kr 5 frt — kr. Bab: 7 frt 90 kr — 8 frt 50 kr. Lenese: 7 frt — kr — 7 frt 80 kr. — Köles: — frt. — kr.

deni a hold fagyos fényével. Egy darabig égett, küzdött, azután kialudt.

A füeska felemelé fejét, körülhordozá a könyvtől ragyogó szemét, fájdalmasan felsóhajtott: „anyám, édes jó anyám!“ de nem felelt senki, csak a szél zúgott a kitért ablakon keresztül.

Támolyogva indult az ajtó felé, megbotlott, mert könyein keresztül nem látott, kilépett a kivilágított, de néptelen utcára. Ment, de nem tudta, hogy hová? sirt, de hogy miért azt jól tudta. Édes anyját azon reggel temették el. Szegény füeskanak, nem hogy hozott volna valamit a kis Jézus, hanem a kije volt egyedül, azt is elvette. Sirt, siratta anyját, sirt, mert árva volt, anya, védő és támasz nélkül.

Ment tovább, üzte a fájdalom s nem tudta, hol fog megpihenni. A csipős szél, nem hogy felszárította volna, hanem inkább kifaesarta könyeit s midőn a hideg és fáradtság miatt lábai meztagsadták a szolgálatot, ledőlt egy ajtóküszöbre, hol nem érte oly nagyon a szél, de annál hidegebb volt.

Néhány pillanat, néhány szívből fakadt sóhaj s az árva elsenderült. Az arczán egy boldog mosoly lebegett, anyjáról álmodott. Oly puha volt a kö, oly édes volt az álom, hogy nem óhajtott felébredni, mert az álom szárnyain ott volt jó anyjánál s társalkodott az égi szent angyalokkal, kik csoportokra oszolva énekelték: „Dicsőség a magas mennyekben Istennek és az embereknek békesség és jó akarat.“

Midőn felébredt, hófehér ágyban találta magát. A kályhában vigan pattogott a tűz. Ágya előtt egy igen szép és jó szívű nő ült, kezében meleg kávéból párolgó eszeze volt s az elhagyott árvát reggelivel kínálja, „egyél édes fiam nagyon megfáztál, ez majd segít, ez majd felmelegít.“

Az árva csak nézett, majd mohón

nyult a kávé után s megreggelizett a duzzadó vánkosok között, egy kis leányka, épen olyan, mint a kik álmában énekelték, belépett a szobába, új meleg harisnyákat hozott és azt mondta, a papa küldte ezt annak az új testvéreknek, a kit a kis Jézus küldött.

Az árva körülnézett, s rongyos ruháit nem találta sehol, kopott topánkái helyett egészen újakat talált ágya előtt. Majd szép s meleg ruhákat is kapott, s felöltöztették. Ellátták mindennel, és nem küldték tovább.

A szegény gyermek elfeledte nyomoruságát az új helyzetben. Nem esuda, mindenki szerette, mindenki védte, s a kis leányka igazán testvéreül fogadta. Anyja helyett lett anyja, ki ép olyan jó, mint az, a kit eltemettek, s bár apját sohasem ismerte, lett apja is, és boldog volt. Jó anyjáról azonban sohasem feledkezett meg. Az új szülőknek, kiket neki bizonyosan a kis Jézus küldött, emlékszik is rá, mintha álmodta volna, mindenben iparkodott meghálálni jóságukat. Mindig engedelmes, és mindenek felett szorgalmas volt. Így igyekezett meghálálni szeretetüket.

A kis leányka, ki Rózsának hívták, testvéreknek nevezte. Soha meg nem bántotta, sőt a kedvéért minden jót, minden szepet megtett. E jó szívű leányka, ki soha életében durezza, haragos nem volt, szeretettel dodelgette, tanította.

Az árva fiúról, senkisémondhatta hogy árva. A szülők oly jók voltak, hogy az igazi szülők jobbak nem lehettek volna. Gondoskodtak kiképeztetéséről, s így jövőjéről is.

Gyuri így hívták az árva fiut, együtt nőtt föl Rózával. Elvégezte iskoláit is kitünően, s csak nagy korukban tudták, hogy ők csak fogadott testvérek.

Azóta sok Karácson esteje volt, s

Gyuri most ügyvéd, és boldog, mert Róza az ő felesége. Már gyermekeik is vannak még pedig jó gyermekek. Van nekik egy Gyuri, meg egy Dezső fiuk, és egy Irénke leányuk.

* * *

Kedves apám! szólal meg Gyuri, hiszen engem is Gyurinak hínak!

Nini! engem meg Dezsőnek, de hiszen kedves apám meg György, mintha csak éppen mi volnánk azok, szolt közbe Dezső, ki eddig oly áhitatosan halgatott.

Mi baja kedves anyámnak? nézd csak kedves atyám hiszen sirt!? Anyám, édes jó anyám, ne sirtj, hiszen nincs annak az árva fiúnak semmi baja, ügyvéd, éppen mint a papa és jó gyermekei vannak! Vigasztalja édes anyját a jó kis Irénke.

A mama azonban csak sirt, majd mosolyogva oda borul az atya vállaira, s a gyermekek is odavonultak melléje. Gyuri haragos kezd lenni, kérdezi édes anyját: ki bántott kedves anyám? mond meg nekem, hadd büntessem meg a rosszat kardommal, hiszen azért küldte ezt nekem a kis Jézus!

Ez élénk felhevülésre az anyai boldog öröm elüze arczukról a fájó emlékezet fellegét s a nő oda sügja férjének: ugye édesem, azért vagy te olyan jó, és én azért vagyok olyan boldog, mert téged nekem a Jézuska küldött?!

Végh István.

A pozsonyi esküdtszéknel,
(mint becsületsértésügyi bíróságnál.)
Országunk végvára Pozsony, te valá a hon öre Alkotmányának küzdelem éveiben.
Régi dicsőség tovaszállt; — de a kor hozza rád mást: Védni egy a közérnyit, mint elítéli a bünt.
Multadhoz kegyelet, jelenedhez vonz az a tény, hogy: Nálad a főkines volt s most is az a becsület!
Luna,

HIRDETMÉNY.

Alulírott tömegmondok közlést, hogy az ar-matóhi kir. törvénysékek, mint esőbírósnak 1885. évi 2789. számú intézkedése alapján, s a lévai kir. telegkönyvi hatóság 1885. évi 3617. számú végzésével az árverés a vagyombukott Bader Márk fia cég eső-tömegéhez tartozó ingatlanokra, jelesen a lévai 1995. sz. tjkvi A + 1. sorszámu beltelekre s az azon épült 3. összerási számú lakházra 10192 forint, — továbbá a 493. sz. tjkvi tulajdoni jutalékra 5 forint kikialtási árban elrendeltetvén; az árverés 1886. évi január hó 4-én délelött 9 órakor a lévai kir. telegkönyvi hatóság iktató hivatalában lesz megtartva.

Miről a venni szándékozók oly hozzáadással értesitetnek, hogy a leteendő bánatpénz összege 1019 frt 20 krajczár, illetőleg 50 krajczár s hogy az árverési feltételek a lévai kir. telegkönyvi hatóságnál, nemkülönben az alulírott irodájában a hivatalos órák allatt megtekinthetők.

Csekey Flóris.

4120. 1885. sz.

Árverési hirdetmény.

Terko Vilma férj. Limber Vinczené végrehajátónak Szelle Kálmán gombi lakos végrehaját szenedő elleni 294 frt. tőke s járuléka iránti végrehajátási ügyében a 2155/85. szám alatt beterjesztett s jóváhagyott árverési jegykönyv szerint mely szerint Nagy János szódi lakos által a Szelle Kálmán tulajdonát képező s a szódi 20. sz. tjkvben A + 1 sorszámu alatt felvett fekvőségének 1/6 része 152 frt. vételárban megvétetett — továbbá A + 2 sorszámu alatt felvett fekvősége 111 frt vételárban — továbbá az A + 3 sorszámu alatti fekvősége 101 frt

vételárban, végre az A + 7 sorszámu alatti fekvőségének 1/6 rész 300 frt vételárban megvétetett de mert a fent nevezett vevő Nagy János által az 1885. évi január hó 14-ik napján 185. szám alatt kibocsátott árverési feltételek be nem tartattak, amenyiben a vételárát mind ez ideig be nem fizette s így miután az árverési feltételeknek eleget nem tett, bánatpénzenek elviseztése mellett az árverés megtartására újabb árverési határidőül 1885. évi december hó 29-ik napjának délelötti 10 órája Szódi községben a bíró házához kitűzetik a mely alkalomkor Szelle Kálmánnak a következő ingatlanai lesznek eladandók u. m. a szódi 20. sz. tjkvben A + 1 sors. alatt felvett fekvőségének osztatlan 1/6 része a vele kapcsolatos italméresi joggal együtt 183 frt. o. é. — továbbá az A + 2 sors. a fekvőségére egészben 66 frt. o. é. — továbbá az A + 3 sors. alatti fekvősége egészben 66 frt. o. é. — végre az A + 7 sors. a fekvőségének osztatlan 1/6 része 443 frt. o. é. kikialtási árban, árverezni szándékozók taroznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis az A + 1 sors. alattira 18 frt 30 kr. — az A + 2 sors. alattira 6 frt 60 kr. — az A + 3 sors. alattira 6 frt 60 kr. és az A + 7 sors. alattira nézve pedig 44 frt 30 kr. o. é. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kikialdott kezehez letenni.

Vevő köteles a vételárát három egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés napjától számítandó 30 nap alatt a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az utolsó 1/3-át ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó, 6% kamatokkal együtt a lévai kir. adóhivatal mint bírói leteti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Tekintve hogy a kikialtásiár 300 frtot meghalad ezen árverési hirdetmény a „Bars” ezimű helyilapban

egyszer közé teendő s e végből az a felperesi ügyvédek kiadatni rendeltetik, és ki utasittatik, hogy a közzeletelt igzólo lappéldányt a kikialdottnek adja át.

Kelt Léván, 1885. évi november hó 12. napján.

A lévai kir. járásbírósnak mint tkv. hatóság.

Gyenes József,
kir. járásbíró.

390

Felsenburg Fülöp

óras és ékszerész Léván.

Ajánlja a n. é. közönségnek karácsonyi és ujévi ajándékok bevásárlására dusan felszerelt arany, ezüst, ékszer és óra rak-tárát, melyben mindenki részére czélszerű, állandó és értékes tárgyak kaphatók.

A nyomasztó idők súlyának engedve az árakat tetemesen le-szállítottam.

400

399

A legjobb és legszebb

HARMONIKA

és mindenféle

HANGSZEREK

egyedül kaphatók:

Joh. N. TRIMMEL

BÉCS

VII. Kaiserstasse 74.

Árjegyzék harmonikákról és más hangszerekről ingyen és bérmentve küldetnek.

Csak a Richter-féle

Pain-Expeller

horgonnyal

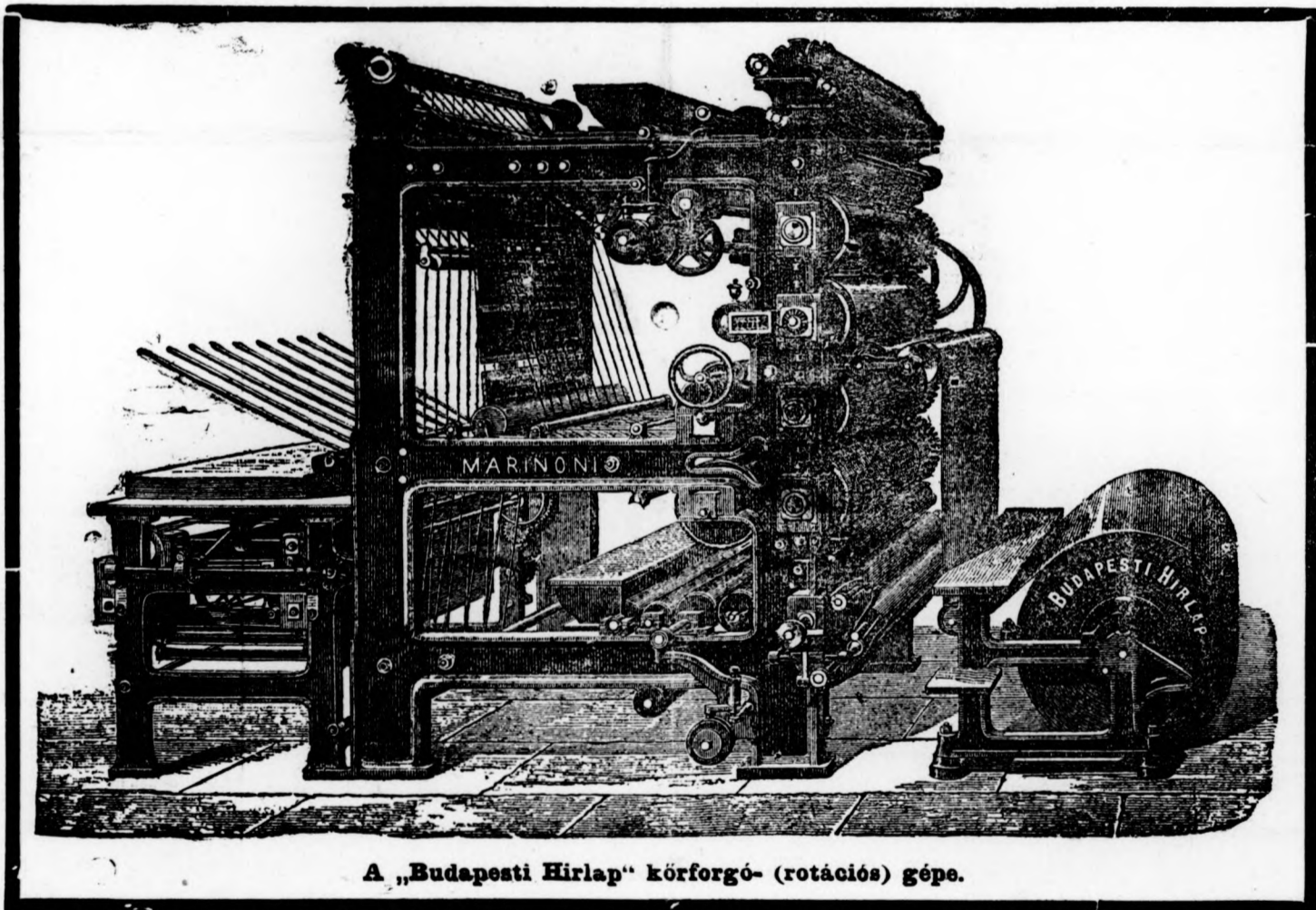
a valódi és az a készítmény, mely által a köszvény és csúz eseteiben az ismeretes meglepő gyogyeredmények érettek el. E rég jónak bizonyult háziser 40 és 70 kr. a legtöbb gyogyisertárban* hapható. Fő-raktár: Gyogyisertár az arany oroszlanhoz, Prága, Altstadt.

Kapható: Török Józsefnél, Budapest.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

a „Budapesti Hirlap”-ra.

Laptulajdonosok: Csukási József és Rákosi Jenő.

A „Budapesti Hirlap” körforgó- (rotációs) gépe.

A „Budapesti Hirlap” a magyar közönség legkedveltebb lapja, a keleti háboru kitorése óta naponként tizenhatszáz példányban jelenik meg.

Mit bizonyít ez? Azt, hogy a közönség méltányolta a nagy áldozatokat, melyeket a balkáni válság kitorésekor hoztunk, hogy közönségünk legmagasabb igényeit is kielégíthessük.

Megtettük azt, amit soha egyetlen magyar lap se tett meg: hónapok óta három tudósítója működik a „Budapesti Hirlap”-nak a Balkánfélszigeten, Belgrádtól Konstantinápolyig. Egy Belgrádban, egy a szerb főhadiszálláson, egy Konstantinápolyban. Keleti leveleinket az európai sajtó forrásul használta; elég Tóth Béla közfelfűnést keltett a balkánfélszigeti leveire hivatkozunk, hogy be legyen bizonyítva, hogy közönségünk politikai értesítéséről s irodalmi élvezetéről egyaránt kitűnően gondoskodtunk.

A „Budapesti Hirlap” ama kitartó harcok folytán, melyeket a magyarság érdekében folytat, ama körülmény folytán, hogy szakadatlanul buzdít, gyűjt, áldoz, nemzeti közművelődési célokra, száz szemmel vigyáz az ország, a nemzet érdekeire, s védi azokat mindenfelé: ugyszólván központja lett a magyar köz-

művelődési mozgalmaknak, s mindennapi meghitt barátja az intelligens magyar családok sok ezreinek. Egy hatalmas szellemi kapocs, mely összefűzi a nemzettest egymástól távol élő tagjait. Büszkén elmondhatjuk, hogy Magyarország szíve do-bog a „Budapesti Hirlap”-ban.

Bizalommal fordulunk tehát a művelt magyar olvasóközönséghez és kérjük, hogy a „Budapesti Hirlap”-ot ezentul is pártfogása alá vegye.

1886 január hó elsejével új előfizetést nyitunk a „Budapesti Hirlap”-ra.

Az új esztendő első napján új eredeti regényt kezdünk meg a fővárosi életből, ez eddig ki-aknázhatlan kincses bányából. Czime lesz

„A BUJTOGATÓK”.

Hogy ez valóban érdekesítő, ember szenvedélyeket, társadalmi nyomort és fonákságokat híven, elevenen esztelő olvasmány lesz, mely bátran kiállja

a versenyt a külföldi hasonló irányu regényekkel, arról kezeskedik a regény írója:

Rákosi Viktor

a „Budapesti Hirlap” belső dolgozótársa, aki Sipulusz álnév alatt tárczái által a magyar olvasóközönség kedveltje lett.

Az előfizetés feltételei:

Egész évre	14 frt — kr.
Félévre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy hónapra	1 frt 20 kr.

Az előfizetéseket legezélszerűben postalutavánnyal eszközölhetők következő ezim alatt:

Budapest. IV. kalap-utca 16.

A „Budapesti Hirlap” kiadó-hivatalának.

Tisztelettel

a „Budapesti Hirlap” kiadó-hivatala.